



ПРЕС КЛИПИНГ

23-24. новембар 2019.



НАСЛОВИ

Рад недељом поделио трговце и послодавце (стр.2)
ДРЖАВА ПОСТАЈЕ ТИТУЛАР ПРЕОСТАЛИХ СРПСКИХ БАЊА Тражи се решење вишегодишњих проблема (стр.4)
ТРАЖЕ КАМАТУ ЗА НЕРАДНЕ ДАНЕ Комунална предузећа недељу рачунају истовремено као радни и као нерадни дан (стр.4)
Посао за 1.000 људи: "Кунгшин" заинтересована да отвори фабрику у Смедеревској Паланци (стр.6)
Овим темпом Србија стиже развијене земље за 100 година (стр.6)
Синдикати су преживели транзицију, али - као губитници (стр.8)
Повереница: Упутићу препоруку Министарству трговине да се не ради недељом (стр.9)
Вечерње новости: Србији фали 2.000 возача аутобуса и 6.000 камионција (стр.10)

Рад недељом поделио трговце и послодавце

Аутор: [Марија Бракочевић](#)

Синдикати упозоравају да је око 200.000 запослених у трговинама оптерећено, јер им за посао који обављају другог дана викенда није обезбеђена накнада за рад, а учестало раде и више од 40 сати седмично

У Србији трговци раде и суботом и недељом и државним празницима. Не постоји никакав колективни уговор који би могао да их заштити, а иза којег стоје представници синдиката трговине, привредне коморе и удружења послодаваца, као што је то, рецимо, случај у Словенији. У тој европској земљи колективним уговором, који је лане потписан, права трговаца биће заштићена у наредне четири године, а зараде тих радника крећу се и до 900 евра. У нашој земљи тренутно је ангажовано око 200.000 трговаца, који у просеку месечно зараде око 30.000 динара, чиме се кандидују да и у 2020. години њихова плата поново буде изједначена са минималцем. У Словенији је трговцима регулисан и рад недељом, тако да могу да раде највише 20 недеља годишње, али не више од две у истом месецу. Тамошњи радник има право на додатак за рад недељом, послодавци морају да најаве и кад ће радити, у којим сменама, и то седам дана раније, а о премештању из, на пример, јутарње смене у поподневну радник ће морати да буде обавештен најмање 24 сата унапред. Када ће и да ли ће уопште овакав третман доживети и радници запослени у трговинама широм Србије засад није познато, јер се надлежни на ту тему и даље не изјашњавају. Иако је Савез самосталних синдиката трговине Србије још пре три године покренуо иницијативу да се у овој бранши смањи број радних недеља у месецу, чак и обустави рад недељом у трговини, од свега тога на крају није било ништа.

– Министарство за рад нас је упутило на локалне самоуправе, које су, како су нам тада казали, надлежне за креирање радног времена. У Министарству трговине позвали су се на Закон о трговини, који истиче да су послодавци слободни да сами одређују радно време. Од Социјално-економског савета никада нисмо ни добили одговор – открива Радослав Топаловић, председник Савеза самосталних синдиката трговине Србије, подсећајући да је садашња плата трговаца најмање за трећину нижа од просечне зараде на нивоу републике. Синдикати зато сматрају да би минимална цена рада у трговини требало што пре да се изједначи бар са минималном потрошачком корпом, додаје Топаловић и подсећа да би само промена статуса око 200.000 радника у трговини боље значила побољшање услова њиховог рада. Ипак, послодавци се и даље чврсто држе става да трговине не треба затварати недељом, као и да је нужно да раде викендом, а као могуће негативне последице такве одлуке наводе пад промета и профита, смањење зарада, отпуштање радника у сектору малопродаје, незадовољство потрошача...

– Покажите ми само једног радника у трговини који прима плату већу од минималца. Не знам само колико би им тачно у том случају послодавац скинуо од зараде, уколико би се у Србији забранио рад недељом – пита се Зоран Михајловић, секретар већа Савеза самосталних синдиката Србије, подсећајући да управо запослени у трговини раде прековремено и знатно више него што је то прописано Законом о раду, а тај рад им није ни одговарајуће плаћен. Због тога ће наставити даље да притискају надлежне службе, јер су уверени да ни потрошачи, ни грађани неће ништа изгубити увођењем забране рада недељом.

– Купац који је решен да пазари неки производ, купиће га или дан раније или дан касније. Зато, приговори послодаваца да би забрана рада недељом, када је посета највећа, узроковала пад про-

фита у трговинама, ипак није утемељена – уверава Топаловић, подсећајући да запосленима у трговини за посао који обављају другог дана викенда није обезбеђена накнада за рад.

И у Удруженим синдикатима Србије „Слога” залажу се за забрану рада великих трговинских центара и шопинг молова у Србији недељом због све лошијег положаја радника и злоупотребе рада недељом, која је постала правило. Сматрају да би држава требало да законом пропише радно време слично оном у Грчкој, које би се завршавало суботом поподне, па би слободно време трајало до понедељка ујутро, првог радног дана седмице. Истичу и да треба поштовати инвеститоре који су уложили новац у пословање, али и раднике, који су у већини и који имају право на одмор викендом у кругу породице.

Да би се положај запослених у трговини побољшао и боље уредио рад потребне су измене и закона о раду и закона о трговини.

Поднета иницијатива министарству за рад

Министарство за рад потврдило је да им је Социјално-економски савет Крагујевца поднео иницијативу за забрану рада недељом у трговинској делатности. Иницијатива се не односи на бензинске станице, апотеке и сличне објекте, а надлежни указују на то да је рад трговина и радно време у трговинама уређено законима о трговини и локалној самоуправи, тако да је потребно да се иницијатива поднесе и министарствима трговине и државне управе.

Продавнице не раде широм Немачке, Француске, Пољске...

И у Црној Гори однедавно је забрањен рад недељом у трговинама, а само тамошње Министарство трговине може да изда сагласност за рад тог дана. И синдикати трговине и туризма Републике Српске огласили су се ових дана, тражећи да се рад недељом или у потпуности забрани или да се сведе на разумну меру. Европска унија је чланицама препустила да радно време продавница уреде на основу својих традиционалних, културних и верских потреба, тако да трговине недељом не раде у Немачкој, Француској, Пољској, Аустрији, Словенији... До пре неколико деценија ни трговине у Србији нису радиле недељом, сем прехрамбених продавница, чија су врата била отворена од седам до 10 часова.

Само три дана недељно рада идеално за старије од 40

Старији од 40 година раде најбоље када им радна недеља траје само три дана, закључак је истраживача из Мелбурна, јер је студија објављена у тамошњем институту показала да се когнитивна ефикасност средовечних побољшала када су радили до 25 сати недељно. У истраживање је било укључено 3.000 мушкараца и 3.500 жена из Аустралије, чије су радне навике анализиране. Како је пренео „Пословни дневник”, тестирана је њихова способност да гласно прочитају речи и бројеве, а мерена им је способност памћења и размишљања. Закључено је да су учесници који раде 25 сати недељно у томе били успешнији, док су резултати оних који раде 55 сати били лошији, чак и од незапослених учесника у студији.



ДРЖАВА ПОСТАЈЕ ТИТУЛАР ПРЕОСТАЛИХ СРПСКИХ БАЊА Тражи се решење вишегодишњих проблема

Извор: [Дневник](#)

Држава је у овој години објавила огласе за продају три српске бање, а судећи по износу новца који ће Републичка дирекција за имовину добити наредне године, продаваће и преостале, које, иначе, чекају на приватизацију.

Наиме, ове године објављени су позиви за куповину бањског комплекса "Златар" у Новој Вароши, Врањске бање и "Жубора" у Куршумлијског бањи, а понуђачи су Републичка дирекција за имовину и Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање.

У портфолију Министарства за приватизацију је још неколико бања које чекају на приватизацију: Рибарска бања у Крушевцу, "Гејзир" у Сијаринској бањи, "Меркур" у Врњачкој бањи, Специјална болница за рехабилитацију у Бујановцу, Институт за лечење и рехабилитацију Нишка бања, Специјална болница у бањи Ковиљачи, Специјална болница "Златибор" у Чајетини, Сокобања и "Термал" у Врднику. У буџету за наредну годину за Републичку дирекцију за имовину предвиђено је око 11 милијарди динара, десет милијарди динара више него ове. Разлог за неуобичајени раст своте намењене Републичкој дирекцији за имовину је то што држава намерава да наредне године откупи бање од Фонда ПИО.

Влада Србије је својим закључком из прошлог месеца предвидела да се током 2020. године удео имовине Фонда ПИО у непокретностима у бањама, уз накнаду која је процењена на десет милијарди динара, пренесе у својину Републике Србије. По оцени Фискалног савета Србије, пораст од десет милијарди динара је заправо једнократне природе.

Управо због тога се у републичком буџету за 2020. годину, на размену Републичке дирекције за имовину, та трансакција исказује као капитални расход, док ће у билансима Фонда ПИО исти износ бити евидентиран као примање од продаје непокретности.

Уколико се реализује план Владе Србије да држава наредне године постане титулар свих бања и рехабилитационих центара који чекају приватизацију, стварају се услови да се кроз јавне огласе и продају реше вишегодишњи проблеми, а многи објекти су и запуштени.

ТРАЖЕ КАМАТУ ЗА НЕРАДНЕ ДАНЕ Комунална предузећа недељу рачунају истовремено као радни и као нерадни дан

Извор: [Новости](#)

Поједина комунална предузећа и кабловски оператери недељу рачунају истовремено као радни и као нерадни дан. Иако су им шалтери затворени, они уредно захтевају од својих потрошача да им рачуне који доспевају недељом плате баш тог дана.

Уколико се уплата обави у понедељак потрошачи ризикују - затезну камату. Овакво понашање, међутим, није законито и потрошачи могу да га пријаве Министарству трговине и телекомуникација, пишу "Новости".

Сваки корисник текућег рачуна може са својом банком да договори да рачуне за комуналије, струју, телефон, кабловску телевизију намирује путем трајног налога. Сваког месеца, тачно одређеног дана, кориснику ће, тако, новац да се скида са рачуна и уплаћује на

рачун конкретних предузећа. Међутим, поједине фирме својим потрошачима праве проблем, ако је рок доспећа рачуна у недељу, а банка им новац уплати првог наредног радног дана.

Тако се "Новостима" обратио читалац којем је кабловски оператер уредно зарачунао затезну камату управо из овог разлога. На своју рекламацију добио је кратак одговор:

- Ако ваша банка не врши пренос новца викендом и уплату пренесе на наш текући рачун у понедељак, тако ће бити и раздужено - стоји у одговору оператера.

У Народној банци Србије истичу да је то случај незаконитог поступања трговца.

Законом о облигационим односима, члан 77, став 3, прописано је да ако последњи дан рока пада у дан када је законом одређено да се не ради, као последњи дан рока рачуна се следећи радни дан.

То значи да када рок за плаћање рачуна истиче у недељу или на државни празник, сматраће се да тај рок истиче наредног радног дана - речено је "Новостима" у НБС.

- Из тог разлога, у случају када рок за извршење обавезе истиче на нерадни дан, па се релевантна обавеза изврши првог наредног радног дана, сматрамо да не постоји основ за зарачунавање затезне камате, тј. не може се сматрати да обавеза није извршена у року, и поступање супротно овом правилу треба сматрати незаконитим поступањем трговца. Међутим, поштовање наведене одредбе од стране издавалаца рачуна није у надлежности Народне банке Србије, већ Министарства трговине, туризма и телекомуникација.

- С аспекта прописа чија је примена у надлежности Народне банке Србије, указујемо да, када је датум извршења трајног налога нерадни дан или државни празник, то јест када се не ради о пословном дану банке, банка тај налог прима и дужна је да га изврши наредног радног дана, на пример у понедељак - наводе у НБС.

С друге стране, на наш упит, да ли је било жалби на овакво поступање комуналних фирми и телекомуникационих оператера, у Министарству трговине и телекомуникација истичу да у њихов сектор за заштиту потрошача није стигао ниједан приговор у вези са плаћањем рачуна за комуналне услуге, где се плаћање обавља трајним налогом у банци.

Инстант систем

У НБС подсећају да од 22. октобра прошле године, корисници платних услуга имају могућност да своја плаћања извршавају и кроз систем за инстант плаћања.

- На овај начин корисници платних услуга ће плаћати своје обавезе било ког дана у току године, без обзира на то да ли је реч о радном или нерадном дану, и без обзира на то у које доба дана иницирају своје плаћање - наводе у НБС. - Тако дата инструкција за плаћање биће извршена у року од свега неколико секунди и новчана средства ће бити одобрена на рачуну примаоца плаћања такође у свега неколико секунди. Корисници платних услуга могу да се обратe својим банкама и распитају за услове под којим ће им она омогућити извршење трајних налога кроз систем за инстант плаћања.

Посао за 1.000 људи: "Кунгшин" заинтересована да отвори фабрику у Смедеревској Паланци

Аутор: Ј. И

Корејска компанија "Кунгшин" жели да отвори фабрику у Смедеревској Паланци. КОРЕЈСКА компанија "Кунгшин" заинтересована је за изградњу фабрике за производњу електронских компоненти за аутомобилску индустрију у Смедеревској Паланци. Инвеститори имају намеру да уложи 24 милиона евра у погоне, и уписује око 1.000 радника.

Корејски инвеститори обишли су паланачку индустријску зону, и разговарали са челницима општина Смедеревска Паланка и Велика Плана, као и са представницима Развојне агенције Србије и Корејске агенције за промоцију у трговину инвестиција.

- Задовољни смо што је ова компанија, од три понуђена града у Србији, изабрала баш Смедеревску Паланку. Пре годину дана, када смо почели уређење индустријске зоне Губераш, управо смо желели да доведемо инвеститоре који би на овом месту саградили фабрику и уписали људе - изјавио је председник општине Смедеревска Паланка Никола Вучен.

Он је казао да ће локална самоуправа обезбедити све потребне услове како би инвеститори могли да започну радове, и да предстоји довршетак радова на уређењу индустријске зоне, тачније изградња путне инфраструктуре.

Изградња фабрика у индустријској зони Губераш, била би од великог значаја и за суседну Велику Плану.

- Доласком инвеститора из Кореје, пружиће се могућност и грађанима Велике Планае да дођу до посла. Сарадња двеју општина је добра, и надам се да је ово почетак нових инвестиција - каже председник општине Велика Плана Игор Матковић.

Корејска компанија би у овим погонима производила делове за батерије за електрична возила.

Danas.rs

Овим темпом Србија стиже развијене земље за 100 година

Пише: М. Обрадовић

Да би достигла просечан стандард најразвијенијих земаља које чине групу Г7, Србији је потребно 100 година ако би расла просечним стопама раста које је бележила од светске финансијске кризе.

Ако би пак српска привреда расла брзином из преткризног времена тај период би био нешто мањи од 20 година.

На крају, једини оптимистичан, а могућ сценарио је да привреда расте посткризним стопама увећаним због доброг управљања државом, у ком случају би Србија стигла просек Г7 за око 40 година.

Ово је резултат анализе представљене у Извештају о транзицији Европске банке за обнову и развој за 2019/20. годину.

У просеку за земље којима се бави ЕБРД, а то је углавном Централна и Источна Европа и Блиски исток, пристизање развијених земаља је продужено за 25 година након кризе. Према речима Матије Романија, директора ЕБРД-а за економију, политику и управљање, просечна годишња стопа раста региона пре кризе била је 5,3 одсто, а након кризе свега 1,5 одсто. „Ово је свакако делом последица финансијских проблема, али мислим да је добрим делом криза поверења. За повратак поверења потребни су добро управљање и јаке институције“, оценио је Романи.

Лоше управљање води корупцији и неједнаким условима пословања, што негативно утиче на привредни раст. Само управљање Хелена Швајгер, виши економиста у ЕБРД-у, објашњава, јесте везано за власти, доношење одлука и њихове одговорности на свим нивоима.

„Србију је 1990-их имала јако слабо управљање у односу на развијене економије и већину земаља у развоју. Касније је остварен драматичан напредак у квалитету институција, додуше са ниског почетног нивоа. Међутим, то је и даље испод нивоа земаља Централне и Источне Европе и далеко испод нивоа развијених земаља“, оценила је Швајгер.

ЕБРД је иначе смањио пројекцију привредног раста Србије са 3,5 на 3,2 одсто у 2019. и на 3,5 одсто у 2020. години. Ово је занимљиво јер је пре неколико дана Народна банка Србије урадила управо супротно и повећала пројекцију са 3,5 на 3,6 одсто у овој години.

Петер Табак, главни регионални економиста ЕБРД-а за Западни Балкан, истакао је да након високог раста у 2018. од 4,4 одсто привредни раст Србије је успорио у овој години и то пре свега због успоравања еврозоне, а пре свега Немачке која је највећи трговински партнер Србије.

„На успоравање у еврозони утичу и технолошке промене. На пример аутомобилска индустрија прелази са мотора са унутрашњим сагоревањем, на хибридне или електричне моторе. Поред тога у последње две године мења се и структура привредног раста у Србији. Доминира домаћа тражња, док је негативан допринос нето извоза. Позитивне промене видимо у јавним финансијама. Јавни дуг је пао на близу 50 одсто БДП-а. Сада фокус треба да буде на јавним инвестицијама, пошто ће улагања у инфраструктуру и образовање подстаћи приватне инвестиције“, рекао је Табак.

У извештају се наводи да Србија мора да се посвети решавању институционалних узрока хронично слабог раста. Од 2010. до 2018. године просечан годишњи привредни раст је свега 1,7 одсто.

„Фокус би требало да буде јачање владавине права, борба против корупције и повећање приватних и јавних инвестиција“, рекао

ЕБРД у Србији према речима Жужане Харгитаи, регионалне директорке ЕБРД-а за Западни Балкан, ова институција ради на реформи Железница и Електропривреде Србије.

„Морамо да померамо планине у процесу корпоративизације јавних предузећа и има још много да се уради“, истакла је Харгитаи.

Синдикати су преживели транзицију, али - као губитници

Аутор:Љубинка Малешевић

НОВИ САД: По подацима из ревидиране Финансијске стратегије за 2020-2022.годину, коју је недавно усвојила Влада Србије и која је објављена на сајту Министарства финансија, у портфолију бивше Агенције за приватизацију остало је још 84 државна предузећа с 31.000 радника, који чекају завршетак транзиције српске привреде.

За нека предузећа која чине стратешке компаније држава тражи стратешке партнере, модел приватизације, а нека ће морати бити приватизована на тендеру или завршити у стечају. Све у свему, држава ће у наредних годину-две завршити процес приватизације. Нема званичних податка колико је укупно радника у Србији остало без радног места током вишедеценијског процеса приватизације и транзиције, али помиње се бројка и до пола милиона запослених. Дуготрајна и болна транзиција оставила је дубок траг на синдикате и то до те мере да се данас расправља о томе кога они на крају економске транзиције представљају и за шта се залажу?

Професор Економског факултета у Београду Михаил Арандаренко обајашњава за “Дневник” да су синдикати у Србију преживели транзицију, али да се за њих – као и за многе грађане – може рећи да су губитници у том процесу.

Једино су синдикати у јавном саектору и синдикати у неким већим приватизованим предузећима сачували какав-такав утицај. С обзиром на то да је наш јавни сектор прилично велик, подаци о стопи синдикализованости – која се процењује на око 30 одсто запослених за плату, не показују сву дубину кризе у којој се наши синдикати налазе. С друге стране, друштвени утицај синдиката све је слабији. У односу на друге актере на јавној сцени они су чешће на правој страни, али нису у стању то да претворе у већи углед и снажнију позицију у јавности, оцењује професор Арандаренко.

По његовом мишљењу, није ни чудо што су синдикати остали најјачи у секторима који су се најмање трансформисали, попут образовања, здравства или великих државних система као што је ЕПС.

Остатак економије прошао је кроз тектонске промене. И мало старих друштвених предузећа прошло је кроз приватизацију релативно безболно. То су углавном била предузећа која су приватизована кроз модел инсајдерске приватизације што значи да је модел приватизације продајом примењиван од почетка 2000-тих био додатни фактор који је смањио моћ синдиката у приватном сектору. Назјад, пуно зависи од става државе као најмоћнијег партнера у СЕС-у. Од почетка транзиције до данас, политичарима су одговарали слаби синдикати, тако да је наш систем колективног преговарања сада врло слаб на националном нивоу, сматра Арандаренко. Процес слабљења синдиката и у економски развијеним земљама траје већ више деценија, указује наш саговорник, а на њега је утицало више фактора.

Први је идеологија неолиберализма која је завладала Британијом и САД још крајем седамдесетих година прошлог века, да би се у доброј мери проширила и на континенталну Европу у каснијим деценијама. Додатни замах добила је са падом Берлинског зида, јер су источноевропске земље пригрлиле ту идеологију са пуно ентузијазма. Док је држава била у партнерству са синдикатима, они су били снажнији него кад је почела да систематски сузбија њихов утицај, сматра Арандаренко.

Вероватно још важније, додоаје наш саговорник, технолошки прогрес је постепено мењао карактер радне снаге, да би га данас трансформисао до непрепознавања.

Уместо квинтесенцијалних милитантних фабричких радника из седамдесетих, данашњи типични запослени су аутоматизовани, раде у сектору услуга и далеко теже их је организовати. Нова дигитална ера то само још додатно потцртава, вели Арандаренко.

Наш саговорник указује и да све већи отпор растућој неједнакости која погађа презадужену и све незадовољнију "средњу класу" односно радно становништво у развијеним земљама, заправо отвара нове могућности за оживљавање улоге синдиката.

Фундаментална истина која представља економски рационално оправдање за постојање синдиката јесте да запослени као појединац и фирма која га запошљава немају једнаку преговарачку снагу. Синдикат има потенцијал да уједини те аутоматизоване запослене у респектабилну снагу, истиче Арандаренко.

Према његовим речима, на неки начин смо и "жртва" успеха у привлачењу страних директних инвестиција стратегијом која се делимично заснивала на смањивању радничких права и зарада. Жао ми је што је велика већина мојих колега економиста подржала брзоплето доношење Закона о раду 2014. године, што се то показало као кратковида стратегија. Да би поништила негативне ефекте тих мера које су обесхрабриле домаћу понуду рада, сада Влада има стратегију брзог повећања минималне зараде. По мом мишљењу, највећи проблем нашег тржишта рада су у погрешно постављеном систему опорезивања, социјалног осигурања и социјалних давања. Због њих су плате запослених у реалном сектору мале, а трошкови рада велики за послодавце, закључује Арандаренко.



Повереница: Упутићу препоруку Министарству трговине да се не ради недељом

Аутор: [Бета](#)

Повереница за заштиту равноправности Бранкица Јанковић изјавила је да ће "Министарству трговине упутити препоруку да се не ради недељом".

"Ја из протеста не купујем недељом у тржним центрима. Почели смо анализу, и то ће бити иницијатива или препорука, јер то је огроман број људи који ради недељом и не може да буде са својом породицом", казала је Јанковић на конференцији "Пословање по мери породица".

Тај скуп је у Београду организовала "Бизнис инфо група", уз подршку Министарства културе и информисања Србије, у сарадњи с Уницефом - Србија.

Јанковић је на састанку затражила да се Закон о финансијској подршци породицама допуни пореским подстицајима за компаније које брину о запосленима који имају породицу, и одредбом о обавезном родитељском одсуству за очеве, саопштила је прес служба поверенице. Повереница је навела да није добијала притужбе о директној дискриминацији трудница, мајки и жена уопште постављањем питања послодавца "Да ли планирате да останете трудни?", већ је рекла да се запослене мајке жале на ниже зараде, лошије радно место и немогућност напредовања по завршетку породилског одсуства.

Вечерње новости: Србији фали 2.000 возача аутобуса и 6.000 камионџија

Извор: [Бета/Вечерње новости](#)

Српским предузећима недостаје најмање 2.000 возача аутобуса и још око 6.000 камионџија, пишу "Вечерње новости".

Лист наводи да удружења превозника упозоравају да ће тај проблем из године у годину бити већи, јер исте муке муче и њихове колеге из Европе.

Припремају иницијативу да се, под одређеним условима, снизи граница за добијање возачке дозволе за "Д" категорију, а то ће бити једна од тема измена Закона о безбедности саобраћаја.

Према важећем закону, за волан аутобуса сме да седне возач са тек навршене 24 године, док дјак саобраћајне школе право да вози камион стиче са 18 година, по завршетку трогодишњег школовања.

"Ученици не могу тренутно током школовања да се одреде да буду возачи аутобуса. Они добијају 'Ц' категорију, а тек после пет година могу да полажу за 'Д' категорију", објаснио је председник удружења "Панона транспорт" Мирко Вучинић.

Његов предлог је да постоји избор, а да они који заврше три године саобраћајне школе могу да добију пробну дозволу на пет година.

"Имали би обавезну праксу од годину дана код лиценцираног превозника. У том периоду смели би да возе само аутобус без путника, у пратњи возача са најмање пет година искуства", рекао је Вучинић.

Прошле године превозници у Европи могли су за 20 одсто да повећају број возача, али нису имали кадра који би попунио те позиције.

У Србији има између 90.000 и 100.000 професионалних возача, а за воланом аутобуса је њих око 16.000, навеле су "Вечерње новости".